

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 12.4.2016
COM(2016) 198 final

2016/0107 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af
selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer**

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 117 final}

{SWD(2016) 118 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Et sundt indre marked forudsætter et fair, effektivt og vækstfremmende system for selskabsbeskatning baseret på princippet om, at virksomhederne betaler skat i det land, hvor overskuddet skabes. Aggressiv skatteplanlægning underminerer dette princip. De fleste virksomheder er ikke involveret i aggressiv skatteplanlægning og udsættes for konkurrencemæssige ulemper i forhold til dem, der er det. Dette fænomen berører især små og mellemstore virksomheder.

Bekæmpelse af skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning både i EU og i resten af verden står højt på Europa-Kommissionens politiske dagsorden. Som led i en bredere strategi for et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i EU¹ kan offentlig indsigt være med til at sikre, at overskuddet rent faktisk beskattes, der hvor det skabes. Offentlig indsigt kan styrke offentlighedens tillid og styrke virksomhedernes sociale ansvar ved at bidrage til velfærd gennem indbetaling af skatter i det land, hvor de er aktive. Desuden kan det fremme en mere oplyst debat om eventuelle mangler i skattelovgivningen.

Kommissionen bebudede i marts 2015 en lang række initiativer i sin handlingsplan for et mere fair system for selskabsbeskatning (COM(2015) 302) og foreslog som led i den efterfølgende pakke om bekæmpelse af skatteundgåelse² i EU at gennemføre aktion 13 i OECD's handlingsplan, som blev godkendt af G20 for at bekæmpe udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud ("BEPS"). Som følge heraf modtager skattemyndighederne en land for land-rapport fra de multinationale koncerner om indbetalt selskabsskat, hvilket vil sikre større overholdelse af skattelovgivningen.

Som svar på opfordringerne fra G20 og andre fora er der behov for større gennemsigtighed fra virksomhedernes side for at give offentligheden indsigt i, hvorvidt der betales skat i det land, hvor overskuddet skabes. Med dette forslag skal multinationale selskaber i en specifik rapport offentliggøre deres selskabsskat sammen med andre skatterelaterede oplysninger. Multinationale selskaber med en omsætning på over 750 mio. EUR skal overholde disse supplerende gennemsigtighedskrav, uanset om de har hovedkvarter i eller uden for EU. For første gang vil EU-baserede virksomheder og ikke EU-baserede multinationale selskaber, der er aktive i EU, være underlagt de samme rapporteringsforpligtelser.

Tredjelandsjurisdiktioner, der ikke overholder internationale standarder for god skatteforvaltning, skaber særligt gunstige forhold for skatteundgåelse og skatteunddragelse. Der vil gælde særlige krav til gennemsigtighed, hvis multinationale selskaber er aktive i disse jurisdiktioner.

Dette forslag fokuserer på koncerner med en global konsolideret nettoomsætning på over 750 mio. EUR i overensstemmelse med de globale OECD-initiativer vedrørende gennemsigtighed på skatteområdet. Forslaget medfører ingen forpligtelser for små og mellemstore

¹ Se Europa-Kommissionens [Handlingsplan om selskabsbeskatning](#), juni 2015. Se også Europa-Kommissionens [Pakke af foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse](#), januar 2016.

² Kommissionens forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet.

virksomheder³. Det står i rimeligt forhold til bådets anvendelsesområdet og de oplysninger, der skal afgives med henblik på at begrænse efterlevelseseffektiviteter og andre omkostninger for de pågældende virksomheder, samt for at undgå at bringe deres konkurrenceevne i fare eller udsætte dem for uretmæssig dobbeltbeskatning. Det passer ind i den multilaterale tilgang, som støttes af G20 og OECD. Kommissionen vil fortsat samarbejde proaktivt med alle relevante internationale aktører på dette område.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget supplerer virksomhedernes nuværende regnskabskravaflæggelseskrav og berører ikke disse krav i forbindelse med deres regnskaber.

Forslaget ændrer ikke de gældende regler for ikke-finansiel rapportering og sektorspecifikke land for land-rapporter for både banksektoren⁴ og udvindings- og skovbrugsindustrien⁵. Der indføres dog en undtagelsesklausul for at undgå dobbeltrapportering i banksektoren, som allerede er underlagt strenge regler om offentlig rapportering i EU's banklovgivning.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

I kølvandet på støtten fra G20 til den handlingsplan, som er blevet udarbejdet af OECD for at bekæmpe udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, blev det i den pakke om bekæmpelse af skatteundgåelse, som blev fremsat i januar 2016, krævet, at meget store multinationale selskaber⁶ skal indsende land for land-rapporter til skattemyndighederne. De oplysninger, der rapporteres til skattemyndighederne vil ikke blive tilgængelige for offentligheden. Kravene om land for land-rapportering i pakken om skatteundgåelse er et værktøj, der skal hjælpe skattemyndighederne med at målrette deres skatterevisioner og sikre, at reglerne overholdes.

Forslaget supplerer pakken om bekæmpelse af skatteundgåelse. Det kræves, at de multinationale selskaber desuden offentliggør nogle af de oplysninger, der er indsendt til skattemyndighederne.

Forslaget bidrager til EU's politik om virksomhedernes sociale ansvar, vækst og jobskabelse. Forslaget fremsættes som reaktion på flere opfordringer fra Europa-Parlamentet om at indføre land for land-rapportering om selskabsskat.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Artikel 50, stk. 1, i TEUF er et passende retsgrundlag for dette initiativ, da der er tale om ændring af et eksisterende direktiv, som er baseret på samme artikel.

³ Dog med undtagelse af mellemstore datterselskaber og filialer af ikke EU-baserede multinationale koncerner med en konsolideret omsætning på over 750 mio. EUR, som vil være omfattet af rapporteringskravene.

⁴ Direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (artikel 89).

⁵ Direktiv 2013/34/EU (kapitel 10)

⁶ Kommissionens forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I en stadig mere global, integreret og digitaliseret økonomi afspejler virksomhederne og produktionsværdikæderne i mindre grad nationale og regionale grænser. Derimod er skattepolitikker og -forvaltning fortsat medlemsstaternes ansvar. På grund af den grænseoverskridende karakter af mange strukturer for skatteplanlægning og ordninger for interne afregningspriser kan multinationale selskaber nemt kan flytte deres beskatningsgrundlag fra den ene jurisdiktion til den anden i eller uden for Unionen. EU's indsats er således berettiget på grundlag af nærhedsprincippet med henblik på at behandle den grænseoverskridende dimension i forbindelse med aggressiv skatteplanlægning og ordninger for interne afregningspriser.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget bygger i vid udstrækning på den internationale konsensus, der blev udviklet af G20 både med hensyn til omfang og indhold. Det sikrer den rette balance mellem fordelene ved offentlig gennemsigtighed og behovet for en stærk og robust økonomi i EU. Forslaget er en reaktion på de interesserede parter bekymring for forvriddinger på det indre marked, uden at det går ud over EU's konkurrenceevne. Det medfører ikke unødvendige administrative byrder for virksomhederne, skaber ingen yderligere skattekonflikter eller risiko for dobbeltbeskatning. Det går ikke videre end nødvendigt for at nå målet om større gennemsigtighed.

- **Valg af retsakt**

Under henvisning til retsgrundlaget, og da forslaget hænger uløseligt sammen med virksomhedsrapportering, herunder ikke-finansielle rapportering, foreslås en ændring af regnskabsdirektivet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Med forslaget indføres der en land for land-rapportering, hvilket er nyt i de fleste sektorer af erhvervslivet. Tilsvarende rapporteringskrav blev indført i banksektoren samt udvindings- og skovbrugsindustrien. Erfaringerne med de land for land-rapporter, som bankerne har offentliggjort siden indførelse i 2015, viser, at der er tale om et nyttigt redskab til at undersøge, om der betales skat i det land, hvor overskuddet skabes.

- **Høringer**

Kommissionens tjenestegrene gennemførte en omfattende høring mellem juni og december 2015 og fik bemærkninger fra over fire hundredede respondenter, der repræsenterede erhvervslivet, brancheorganisationer, ngo'er, borgere og tænketanke. En sammenfatning af denne høring findes på Kommissionens websted⁷. Gennem ad hoc-udvekslinger, møder og en rundbordsdiskussion på højt plan⁸ fik Kommissionen mulighed for at få en bedre forståelse af de aktuelle udfordringer, herunder både de fordele og risici, der er forbundet med offentlig gennemsigtighed på området for selskabsskat. Alle input fra høringen er blevet nøje overvejet og taget i betragtning.

⁷ Europa-Kommissionen, [Factual Summary of the responses to the public consultation on assessing the potential for further transparency on corporate income taxes](#), januar 2016.

⁸ Rundbordsdiskussion, hvor kommissær Valdis Dombrovskis, Jonathan Hill og Pierre Moscovici mødtes med en række interesserede parter (1. oktober 2015).

I mange af de individuelle besvarelser til den offentlige høring blev EU opfordret til at føre an i debatten og om nødvendigt gå videre end de nuværende internationale initiativer vedrørende land for land-rapportering. Ngo'er og fagforeninger delte dette synspunkt. Mange virksomheder foretrak derimod, at man på EU-plan blot gennemfører G20/OECD's BEPS-handlingsplan, der kun pålægger selskaber at offentliggøre en land for land-rapport til skattemyndighederne.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionens tjenestegrene drøftede gennemsigtighed på skatteområdet med platformen vedrørende god forvaltningspraksis på skatteområdet på et møde den 24. september 2015⁹. Kommissionen gennemførte en række undersøgelser og bestilte bl.a. en undersøgelse hos PWC¹⁰ i 2014 om de potentielle økonomiske konsekvenser af en land for land-rapportering for bankerne. En sammenfattende rapport om de høringer, der blev afholdt af Kommissionen med henblik på at støtte dette initiativ, kan findes på Kommissionens websted.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget ledsages af en konsekvensanalyse, der blev positivt modtaget af Udvalget for Forskriftskontrol. Efter udtalelse fra udvalget er konsekvensanalysen blevet forbedret på flere måder. For det første sonderer den mellem de foranstaltninger, der har til formål direkte at imødegå selskabers skatteundgåelse, og de indirekte fordele, som forventes gennem øget gennemsigtighed. For det andet indeholder den en yderligere uddybning af frivillig fremlægning af oplysninger (mærkningssystem). For det tredje er vurderingen af de forventede virkninger klarere adskilt fra virkningerne af andre skatteundgåelsesforanstaltninger, som indgår i referencescenariet.

Det forslag, der fremsættes i dag, er baseret på den foretrukne løsningsmodel, der blev identificeret i konsekvensanalysen, nemlig en offentlig land for land-rapportering om transaktioner i hele verden, opdelt efter EU-medlemsstat og aggregeret for transaktioner uden for EU. Forslaget gælder for alle EU-baserede og ikke EU-baserede multinationale selskaber med en konsolideret omsætning på mindst 750 mio. EUR, som er aktive i EU gennem mindst en virksomhed. De oplysninger, der skal fremlægges, omfatter indbetalt og beregnet selskabsskat samt de nødvendige baggrundsoplysninger. Forslaget afviger fra konsekvensanalysen på to punkter: det er blevet afstemt, hvad angår rapportering for ikke-EU transaktioner, og det detaljeringsniveau, der gælder for EU-medlemsstaterne, vil også blive krævet for visse skattejurisdiktioner uden for EU. Derudover foreslås det, at selskaberne skal offentliggøre det akkumulerede overskud for hvert enkelt land, og at der skal fremlægges redegørelser på koncernniveau, hvis der er væsentlige forskelle mellem den beregnede skat og den faktisk betalte skat.

For så vidt angår de samfundsmæssige fordele imødekommer forslaget de øgede krav om gennemsigtighed i de multinationale koncerners skatteforhold. Forslaget bidrager desuden til at øge offentlighedens tillid til retfærdigheden af skattesystemerne, idet oplysningerne offentliggøres i en mere hensigtsmæssig form.

For så vidt angår de økonomiske virkninger, medfører forslaget ikke i væsentligt omfang en yderligere administrativ byrde, da meget store multinationale selskaber under alle omstændigheder snart vil skulle fremlægge en mere omfattende land for land-rapport til

⁹ Europa-Kommissionen, [Platform vedrørende god skatteforvaltning](#).

¹⁰ Study "[General assessment of potential economic consequences of country-by-country reporting under CRD IV](#)", PWC, 2014.

skattemyndighederne, når pakken om bekæmpelse af skatteundgåelse bliver gennemført. Alle meget store multinationale selskaber med aktiviteter i EU vil være underlagt de samme oplysningskrav, uanset om de har hovedkvarter i EU eller i et tredjeland. Desuden samler den offentlige land for land-rapportering i et enkelt dokument en række oplysninger, som allerede i vid udstrækning er tilgængelige i medlemsstaternes erhvervsregistre. Virksomhedernes konkurrenceevne vil derfor ikke blive påvirket. Risikoen for at skabe yderligere skattekonflikter og dobbeltbeskatning vil være begrænset, da de offentligt tilgængelige skatteoplysninger kun specificeres for et begrænset antal skattejurisdiktioner. Oplysningerne sammenfattes generelt for aktiviteter i andre jurisdiktioner.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Mikrovirksomheder og små virksomheder i EU pålægges ingen nye forpligtelser. Foranstaltningen vedrører kun multinationale selskaber, der har de bedste forudsætninger for at indgå i skatteplanlægningsaktiviteter; dvs. selskaber med en konsolideret omsætning på over 750 mio. EUR. Det anslås, at mindst 6 000 multinationale selskaber vil skulle udarbejde en land for land-rapport som følge af deres aktiviteter på EU-markederne. Af disse har ca. 2 000 selskaber hovedkvarter i EU, altså blot en brøkdel af de i alt 7,5 mio. europæiske virksomheder. For at medtage de multinationale selskaber, der er etableret i tredjelands, pålægges mellemstore og store datterselskaber i EU — alternativt filialer af en sammenlignelig størrelse — forpligtelserne.

Digitaliserede rapporter gør det lettere for de interesserede parter (investorer, civilsamfundet) at få adgang til og behandle oplysningerne. Selskaberne skal i dette øjemed offentliggøre en rapport på deres websted. Der er ingen krav til format eller sprog.

- **Grundlæggende rettigheder**

Generelt står omfanget af oplysningerne i et rimeligt forhold til målet om mere åbenhed og offentlig indsigt. Rapporteringen bygger på oplysninger, som de multinationale selskaber i EU generelt offentliggør i deres årsregnskaber.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil overvåge gennemførelsen af denne politik i samarbejde med medlemsstaterne. Fem år efter fristen for gennemførelse vil Kommissionen foretage en evaluering af direktivet.

Evalueringen vil undersøge effektiviteten, virkningsgraden, relevansen, sammenhængen og merværdien for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger som led i direktivet, herunder betydelige forventede konsekvenser for erhvervslivet og i tredjelands. Evalueringen vil også tage hensyn til nye udviklinger på internationalt plan.

- **Forklarende dokumenter**

Land for land-rapportering er et relativt nyt begreb, der kræver en teknisk forsvarlig gennemførelse. Med henblik på at opfylde målet med forslaget og undgå smuthuller og uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes gennemførelse i de nationale lovgivninger, vil

der være brug for forklarende dokumenter som hjælp til gennemførelsen og for at gennemføre en egentlig offentlig indsigt.

Dette berettiger, at medlemsstaternes meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger skal ledsages af forklarende dokumenter, f.eks. i form af en sammenligningstabel.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Anvendelsesområde — meget store multinationale koncerner

For at sikre en passende fordeling af rapporteringsbyrden vil kun multinationale koncerner med en samlede konsolideret omsætning på over 750 mio. EUR skulle udarbejde land for land-rapporter. Dette er den samme grænse som i OECD's BEPS-handlingsplan og i pakken om bekæmpelse af skatteundgåelse. I lyset af de særlige mål med offentlig gennemsigtighed på skatteområdet, og da forslaget i visse henseender går videre end de gældende regler i banksektoren og udvindingsindustrien, beregnes grænsen på 750 mio. EUR på verdensplan, og de multinationale selskaber vil blive pålagt at fremlægge oplysninger om deres globale aktiviteter. På grundlag af denne tærskel vil kun 10-15 % af de multinationale selskaber, jf. OECD, skulle indsende en land for land-rapport, men omsætningen i disse multinationale selskaber udgør ca. 90 % af omsætningen for alle multinationale selskaber. Små og mellemstore virksomheder er ikke berørt af forslaget¹¹.

For multinationale selskaber med hovedkvarter i et tredjeland vil forpligtelserne påhvile datterselskaber eller filialer i EU, medmindre det ikke-EU-baserede multinationale selskab gør koncernens landeopdelte rapport offentligt tilgængelig og meddeleler, hvilket datterselskab eller hvilken filial i EU der er ansvarlig for offentliggørelse af land for land-rapporten på vegne af moderselskabet.

Dette er i tråd med direktivet om administrativt samarbejde¹², hvori det fastsættes, at datterselskaber eller filialer i EU skal fremlægge tredjelandsmotherselskabets land for land-rapport for skattemyndighederne. Målet er at forsyne skatteforvaltningen med et komplet sæt oplysninger, der er nødvendige for at overveje eventuel skadelig skattepraksis snarere end at give den brede offentlighed en række landeopdelte data for at forbedre gennemsigtigheden.

I betragtning af den foreslåede grænse for, hvornår multinationale selskaber falder ind under anvendelsesområdet for dette initiativ, og i lyset af de nuværende rapporteringsforpligtelser i EU, er det forholdsmæssigt passende og effektivt kun at indføre rapporteringspligt for mellemstore eller store datterselskaber etableret i EU. Der indføres således ingen nye forpligtelser for små virksomheder, som udgør over 95 % af alle virksomheder i EU.

Bankkoncerner

Bankkoncerner, der er etableret i EU, er allerede forpligtet til at offentliggøre en land for land-rapport i henhold til artikel 89 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU. Hvis der er tale om multinationale selskaber, der falder inden for rammerne af dette initiativ, fritages de for forpligtelsen til at rapportere selskabsskatteoplysninger, forudsat at den rapport, der er offentliggjort i henhold til artikel 89 direktiv 2013/36/EU, omfatter aktiviteterne i det ultimative EU-motherselskab og alle tilknyttede virksomheder¹³.

¹¹ Idem 3.

¹² Direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Indhold

Kun de oplysninger, der er nødvendige og tilstrækkelige til at opfylde initiativets mål vil blive fremlagt, nemlig: aktiviteterens art, antallet af ansatte, nettoomsætningen (herunder med forretningsmæssigt forbundne parter), fortjeneste før skat, den skyldige selskabsskat i det pågældende land på den fortjeneste, der er opnået i det indeværende år, de faktiske skatteindbetalinger til landets statskasse i løbet af det pågældende år og det akkumulerede overskud.

For at give borgerne tilstrækkelige oplysninger til at undersøge, i hvilket omfang de multinationale selskaber bidrager til velfærden i de enkelte medlemsstater, skal oplysningerne anføres pr. medlemsstat. Da visse tredjelande afviser at overholde standarder for god skatteforvaltning og giver anledning til særlige skattemæssige udfordringer, skal oplysningerne om de multinationale selskabers aktiviteter desuden indeholde en høj detaljeringsgrad. Derfor har EU besluttet at opstille en liste over visse skattejurisdiktioner i tråd med Kommissions meddelelse af 28. januar 2016¹⁴, som indeholder metoden til og kriterierne for udarbejdelse af denne liste.

Som det fremgår af meddelelsen vil EU-listen blive baseret på klare og internationalt berettigede kriterier på grundlag af internationalt vedtagne standarder, jf. direktivet, og en grundig screeningproces. Listen vil blive opstillet af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab. Kommissionen foreslår, at en endelig beslutning om, hvilke skattejurisdiktioner der skal optages på den fælles EU-liste, vedtages ved en delegeret retsakt, således at både Rådet og Parlamentet bliver hørt.

Bortset fra ovennævnte undtagelse i forbindelse med visse tredjelandsjurisdiktioner, der giver anledning til særlige udfordringer, skal de samme oplysninger om en koncerns aktiviteter i andre skattejurisdiktioner meddeles i aggregeret form. Hvis mere end én enhed i en koncern er involveret i et givet land, anføres samtlige oplysninger for hver enhed i det pågældende land i land for land-rapporten.

Offentliggørelse

Den konsoliderede rapport om selskabsskatteoplysninger vil blive offentliggjort i et selskabsregister med henblik på at sikre vished og tilgængelighed over tid. Da målet med dette initiativ desuden er at sikre offentligheden indsigt, gøres rapporterne også tilgængelige for offentligheden på virksomhedernes websteder. For at muliggøre sammenligninger over tid skal rapporterne være tilgængelige på webstederne i mindst fem på hinanden følgende år.

Håndhævelse

Håndhævelsen af dette initiativ vil blive sikret gennem en kombination af bestemmelser. Medlemsstaterne bør pålægge selskabernes bestyrelse, direktion eller tilsynsorgan et kollektivt ansvar for disse rapporter. Revisoren i et lokalt datterselskab skal kontrollere, om land for land-rapporten er blevet fremlagt og gjort tilgængelig på internettet. For filialer under et multinationalt selskab fra et tredjeland pålægges ansvaret de personer, der er ansvarlige for offentliggørelsesformaliteterne. Endelig finder artikel 51 direktiv 2013/34/EU anvendelse, således at overtrædelser kan straffes med effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner for multinationale selskaber og deres datterselskaber eller filialer.

¹⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om en ekstern strategi til effektiv beskatning (COM (2016) 24 final).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I de seneste år er problemet med selskabers skatteundgåelse blevet stadig større og er kommet stærkt i fokus i Unionen og globalt. Det Europæiske Råd erkendte i sine konklusioner af 18. december 2014 det presserende behov for at gøre fremskridt med indsatsen for at bekæmpe skatteundgåelse såvel globalt som på EU-plan. Kommissionen har i sin meddelelse med titlen "Kommissionens arbejdsprogram for 2016 — Tiden er ikke til "business as usual"¹⁶ og "Kommissionens arbejdsprogram 2015. En ny start"¹⁷ udpeget indførelsen af et system, hvor overskud beskattes i det land, hvor de er skabt, som en prioritet. Kommissionen har også udpeget behovet for at imødekomme samfundets krav om fairness og gennemsigtighed på skatteområdet som en prioritet.
- (2) Europa-Parlamentet erkendte i sin beslutning af 16. december 2015 om større gennemsigtighed, samordning og konvergens i EU's selskabsbeskatningspolitik¹⁸, at større gennemsigtighed inden for selskabsbeskatning kan forbedre skatteopkrævningen, gøre skattemyndigheders arbejde mere effektivt og øge offentlighedens tillid til skattesystemer og regeringer.
- (3) Som følge af Det Europæiske Råds konklusioner af 22. maj 2013 blev der indført en revisionsklausul i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU¹⁹, som pålagde Kommissionen at overveje muligheden for at indføre en forpligtelse for store

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ KOM(2015) 610 final af 27. oktober 2015.

¹⁷ KOM(2014) 910 final af 16. december 2014.

¹⁸ 2015/2010(INL)

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

virksomheder i en række erhvervssektorer hvert år at fremlægge en land for land-rapportering under hensyntagen til udviklingen i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og resultaterne af relaterede EU-initiativer.

- (4) G20-landene opfordrede i november 2015 til et globalt retfærdigt og moderne internationalt skattesystem i november 2015 og vedtog OECD's handlingsplan vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS), som tog sigte på at give regeringerne klare internationale løsninger med henblik på at afhjælpe de mangler og uoverensstemmelser i de eksisterende regler, som giver selskaberne mulighed for at overføre overskud til lande med ingen eller lav beskatning, hvor der ikke kan finde reel værdiskabelse sted. Med aktion 13 i BEPS-handlingsplanen indføres der en land for land-rapportering, som visse multinationale selskaber skal fremlægge for de nationale skattemyndigheder på et fortroligt grundlag. Den 27. januar 2016 vedtog Kommissionen "pakken af foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse". Et af målene med denne pakke er at omsætte BEPS-aktion 13 i EU-retten ved en ændring af Rådets direktiv 2011/16/EU²⁰.
- (5) Øget offentlig indsigt i selskabsskat, der betales af multinationale virksomheder, der er aktive i Unionen, er et væsentligt element for at fremme virksomhedernes ansvar, bidrage til velfærden gennem skatter, fremme fair skattekonkurrence i EU gennem en mere velfunderet offentlig debat, og genoprette den offentlige tillid til retfærdigheden i medlemsstaternes skattesystemer. En sådan offentlig indsigt kan opnås ved hjælp af en rapport om selskabsskatteoplysninger, uanset hvor det ultimative moderselskab i en multinational koncern er etableret.
- (6) Offentligheden bør være i stand til at få indsigt i alle aktiviteter i en koncern, hvis koncernen har etableret virksomheder i Unionen. For koncerner, der kun udøver aktiviteter inden for EU gennem datterselskaber eller filialer, skal datterselskaberne og filialerne offentliggøre rapporten for det ultimative moderselskab og gøre den tilgængelig for offentligheden. Af hensyn til proportionalitets- og effektivitetsprincippet bør forpligtelsen til at offentliggøre og sikre tilgængeligheden af rapporten imidlertid begrænses til mellemstore eller store datterselskaber etableret i Unionen, eller filialer af en sammenlignelig størrelse, der er oprettet i en medlemsstat. Anvendelsesområdet for direktiv 2013/34/EU bør derfor udvides til at omfatte filialer oprettet i en medlemsstat af en virksomhed, der er etableret uden for Unionen.
- (7) For at undgå dobbelt rapportering for banksektoren, bør de ultimative moderselskaber, der er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU²¹, og som i den rapport, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 89 i direktiv 2013/36/EU, medtager alle deres aktiviteter og alle de tilknyttede virksomheders aktiviteter, der indgår i det konsoliderede regnskab, herunder aktiviteter, der ikke er omfattet af bestemmelserne i tredje del, afsnit 1, kapitel 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013²², fritages fra rapporteringskravene i dette direktiv.

²⁰ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- (8) Rapporten om selskabsskatteoplysninger bør indeholde oplysninger om alle aktiviteter i en virksomhed eller de tilknyttede virksomheder i en koncern, som kontrolleres af et ultimativt moderselskab. Oplysningerne bør være baseret på rapporterings-specifikationerne i BEPS-aktion 13 og bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at give offentligheden effektiv indsigt for at sikre, at fremlæggelsen ikke giver anledning til uforholdsmæssigt store risici eller ulemper. Rapporten bør også indeholde en kort beskrivelse af aktiviteterne. En sådan beskrivelse kan baseres på kategoriseringen i tabel 2 i bilag III i kapitel V i OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser. Rapporten bør indeholde en overordnet beskrivende del, hvori eventuelle væsentlige forskelle på koncernniveau mellem den beregnede skat og den betalte skat uddybes under hensyntagen til tilsvarende beløb i de foregående regnskabsår.
- (9) For at give borgerne tilstrækkelige oplysninger til at kunne vurdere de multinationale selskabers bidrag til velfærd i de enkelte medlemsstater bør oplysningerne anføres pr. medlemsstat. Oplysningerne vedrørende de multinationale selskabers aktiviteter bør desuden vises med en høj detaljeringsgrad i forbindelse med visse skattejurisdiktioner, der giver anledning til særlige udfordringer. For alle andre tredjelandsaktiviteter bør oplysningerne vises i aggregeret form.
- (10) For at styrke ansvaret over for tredjemand og for at sikre hensigtsmæssig ledelse bør medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne for det ultimative moderselskab, som er etableret i Unionen og som har pligt til at udarbejde, offentliggøre og gøre rapporten om selskabsskatteoplysninger tilgængelig, være kollektivt ansvarlige for at sikre overholdelsen af disse rapporteringsforpligtelser. Ansvar for at offentliggøre og gøre rapporten om selskabsskatteoplysninger tilgængelig bør begrænses, da medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne i de datterselskaber, der er etableret i Unionen og som kontrolleres af et ultimativt moderselskab, der er etableret uden for Unionen, eller den/de person(er), der har ansvaret for at udføre rapporteringsformaliteterne for filialen kan have et begrænset kendskab til indholdet af den rapport om selskabsskatteoplysninger, der er udarbejdet af det ultimative moderselskab.
- (11) For at sikre, at tilfælde af manglende overholdelse kommer til offentlighedens kendskab, bør revisoren eller revisionsfirmaet kontrollere, om rapporten om selskabsskatteoplysninger er blevet fremlagt og præsenteret i overensstemmelse med kravene i dette direktiv og gjort tilgængelig på den pågældende virksomheds websted eller en tilknyttet virksomheds websted.
- (12) Dette direktiv tager sigte på at skabe større gennemsigtighed og offentlig indsigt i anliggender vedrørende selskabsskat ved at tilpasse de eksisterende regler for så vidt angår virksomheders og selskabers forpligtelser til at offentliggøre rapporter til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, jf. artikel 50, stk. 2, litra g), i TEUF. Domstolen udtalte navnlig i sag C-97/96 *Verband Deutsche Daihatsu-Händler*²³, at der i artikel 50, stk. 2, litra g), i TEUF tales om at beskytte tredjemands interesser, uden at der sondres mellem eller udelukkes kategorier af tredjemænd. Desuden kan det mål om at nå etableringsfrihed, der meget bredt formuleret er fastsat for institutionerne i artikel 50, stk. 1, i TEUF, ikke indskrænkes ved bestemmelserne i artikel 50, stk. 2, i TEUF. Da dette direktiv ikke vedrører en harmonisering af skatter, men kun forpligtelsen til at offentliggøre rapporter om

²³ Domstolens dom af 4. december 1997 i sag C-97/96 *Verband Deutsche Daihatsu-Händler* ECLI:EU:C:1997:581.

selskabsskatteoplysninger, er artikel 50, stk. 1, i TEUF det mest hensigtsmæssige retsgrundlag.

- (13) For at identificere de skattejurisdiktioner, for hvilke der skal anvendes en høj detaljeringsgrad, bør Kommission tillægges beføjelser i henhold til artikel 290 i TEUF til at udarbejde en fælles EU-liste over disse skattejurisdiktioner. Listen bør udarbejdes på grundlag af visse kriterier i bilag 1 til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om en ekstern strategi til effektiv beskatning (COM(2016) 24 final). Det er af særlig betydning, at Kommissionen gennemfører passende høringer som led i det forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i henhold til principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, som blev godkendt af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i afventning af undertegnelsen. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter
- (14) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan derimod på grund af dets virkninger bedre nås på EU-plan, da Unionen kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (15) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender.
- (16) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter²⁴ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (17) Direktiv 2013/34/EU bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2013/34/EU

I direktiv 2013/34/EU foretages følgende ændringer:

- (1) I artikel 1 indsættes som stk. 1a:

"1 a. De samordningsforanstaltninger, der foreskrives ved artikel 2, 48a-48 g og 51 finder ligeledes anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende filialer, som er oprettet i en medlemsstat af en virksomhed, der ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, men som har en retlig form, der kan sammenlignes med de virksomhedsformer, der er anført i bilag I."

- (2) Som kapitel 10a indsættes:

²⁴ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

"Kapitel 10a

Rapport om selskabsskatteoplysninger

Artikel 48a

Definitioner vedrørende rapportering af selskabsskatteoplysninger

I dette kapitel forstås ved:

- (1) "ultimativt moderselskab": virksomhed, som udarbejder et konsolideret regnskab for den største helhed af virksomheder
- (2) "konsoliderede regnskaber": de regnskaber, der udarbejdes af et moderselskab i en koncern, som viser aktiver, passiver, egenkapital, indtægter og udgifter, som om der var tale om en enkelt økonomisk enhed
- (3) "skattejurisdiktion": en statslig såvel som en ikkestatslig jurisdiktion med skatteautonomi for så vidt angår selskabsskat.

Artikel 48b

Virksomheder og filialer har pligt til at rapportere om selskabsskatteoplysninger

1. Medlemsstaterne pålægger de ultimative moderselskaber, der henhører under deres nationale lovgivning og som har en konsolideret nettoomsætning på over 750 000 000 EUR, samt virksomheder, der henhører under deres lovgivning, som ikke er tilknyttede virksomheder, og som har en nettoomsætning på over 750 000 000 EUR, hvert år at udarbejde og offentliggøre en rapport om selskabsskatteoplysninger.

Rapporten om selskabsskatteoplysninger skal gøres tilgængelig for offentligheden på virksomhedens websted på datoen for offentliggørelsen.

2. Medlemsstaterne anvender ikke bestemmelserne i stk. 1 i denne artikel for ultimative moderselskaber, hvis disse virksomheder eller deres tilknyttede virksomheder er underlagt artikel 89 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU* og i en land for land-rapport offentliggør oplysninger om alle aktiviteter i alle de tilknyttede virksomheder, der indgår i det konsoliderede årsregnskab for de ultimative moderselskaber.
3. Medlemsstaterne pålægger mellemstore og store datterselskaber, som omhandlet i artikel 3, stk. 3 og 4, som henhører under deres nationale lovgivning og er kontrolleret af et ultimativt moderselskab med en konsolideret nettoomsætning på over 750 000 000 EUR, som ikke henhører under lovgivningen i en medlemsstat, at offentliggøre rapporten om selskabsskatteoplysninger for det ultimative moderselskab en gang om året.

På datoen for offentliggørelsen gøres rapporten om selskabsskatteoplysninger tilgængelig for offentligheden på webstedet for datterselskabet eller på en tilknyttet virksomheds websted.

4. Medlemsstaterne pålægger filialer, der er oprettet på deres område af en virksomhed, som ikke henhører under lovgivningen i en medlemsstat, at offentliggøre rapporten om selskabsskatteoplysninger for det ultimative moderselskab hvert år, som omhandlet i stk. 5, litra a), i denne artikel.

Rapporten om selskabsskatteoplysninger gøres tilgængelig for offentligheden på filialens websted eller på en tilknyttet virksomheds websted på datoen for offentliggørelsen.

Medlemsstaterne anvender kun første afsnit i dette stykke på filialer med en nettoomsætning, der overstiger den nettoomsætningstærskel, som er fastsat i medlemsstaternes lovgivning i henhold til artikel 3, stk. 2.

5. Medlemsstaterne anvender kun bestemmelserne i stk. 4 på en filial, hvis følgende kriterier er opfyldt:
 - (a) den virksomhed, der har oprettet filialen, er enten en tilknyttet virksomhed i en koncern, som er kontrolleret af et ultimativt moderselskab med en konsolideret nettoomsætning på over 750 000 000 EUR, og som ikke henhører under lovgivningen i en medlemsstat, eller en virksomhed, som ikke er tilknyttet, og som har en nettoomsætning på over 750 000 000 EUR
 - (b) det ultimative moderselskab som omhandlet i litra a) er ikke et mellemstort eller stort datterselskab som omhandlet i stk. 3.
6. Medlemsstaterne anvender ikke bestemmelserne i denne artikels stk. 3 og 4, når en rapport om selskabsskatteoplysninger, som er udarbejdet i henhold til artikel 48c, gøres tilgængelig for offentligheden på webstedet for et ultimativt moderselskab, som ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, inden for en rimelig frist på højst 12 måneder efter balancedagen, og når rapporten omfatter navn og hjemsted for det enkelte datterselskab eller den enkelte filial, som henhører under en medlemsstats lovgivning og som har offentliggjort rapporten i overensstemmelse med artikel 48d, stk. 1.
7. Medlemsstaterne pålægger datterselskaber eller filialer, som ikke er genstand for bestemmelserne i stk. 3 og 4, at offentliggøre rapporten om selskabsskatteoplysninger og gøre den tilgængelig for offentligheden, når disse datterselskaber eller filialer udelukkende er etableret med henblik på at undgå rapporteringskravene i dette kapitel.

Artikel 48c

Indholdet af rapporten om selskabsskatteoplysninger

1. Rapporten om selskabsskatteoplysninger skal indeholde oplysninger om samtlige aktiviteter i virksomheden og det ultimative moderselskab, herunder aktiviteter i alle tilknyttede virksomheder, som indgår i det konsoliderede regnskab for det pågældende regnskabsår.
2. Oplysningerne i stk. 1 omfatter følgende:
 - (a) en kort beskrivelse af aktiviteterne
 - (b) antal beskæftigede
 - (c) nettoomsætningen, herunder med forretningsmæssigt forbundne parter
 - (d) fortjeneste eller tab før skat
 - (e) beregnet selskabsskat (indeværende år), dvs. den beregnede selskabsskat af det skattepligtige overskud eller underskud i regnskabsåret for datterselskaber og filialer, der er skattemæssigt hjemmehørende i den relevante skattejurisdiktion

(f) betalt selskabsskat, dvs. indbetaling af selskabsskat i det pågældende regnskabsår for datterselskaber og filialer, der er skattemæssigt hjemmehørende i den relevante skattejurisdiktion og

(g) akkumuleret overskud.

Med henblik på første afsnit, litra e), afspejler den aktuelle skatteomkostning alene virksomhedens aktiviteter i det indeværende år og omfatter ikke udskudte skatter eller hensættelser til usikre skatteforpligtelser.

3. Oplysningerne omhandlet i stk. 2 anføres separat for hver medlemsstat i rapporten. Hvis en medlemsstat omfatter flere skattejurisdiktioner, skal oplysningerne kombineres på nationalt niveau.

Rapporten skal også indeholde oplysningerne i artikel 48c, stk. 2, separat for hver skattejurisdiktion, som ved udgangen af det foregående regnskabsår, er opført på den fælles EU-liste over visse skattejurisdiktioner, som er udarbejdet i henhold til artikel 48g, medmindre det i rapporten udtrykkeligt bekræftes, jf. ansvarsfordelingen i artikel 48e, at de tilknyttede virksomheder i en koncern, som er underlagt lovgivningen i en sådan skattejurisdiktion, ikke er direkte involveret i transaktioner med andre tilknyttede virksomheder i den samme koncern, som er underlagt lovgivningen i en medlemsstat.

Oplysningerne i omhandlet stk. 2 anføres aggregeret for andre skattejurisdiktioner i rapporten.

Oplysningerne fordeles på de relevante skattejurisdiktioner på grundlag af et fast forretningssted eller en permanent forretningsmæssig aktivitet, der som følge af gruppens aktiviteter, kan give anledning til skattepligt i den pågældende skattejurisdiktion.

Når flere tilknyttede virksomheders aktiviteter kan give anledning til skattepligt i en og samme skattejurisdiktion, skal oplysningerne vedrørende den pågældende skattejurisdiktion udgøre summen af oplysningerne vedrørende disse aktiviteter for hver af de tilknyttede virksomheder og deres filialer i den pågældende skattejurisdiktion.

Oplysninger om særlige aktiviteter må kun tilskrives en skattejurisdiktion ad gangen.

4. Rapporten skal indeholde en overordnet beskrivende del, hvori eventuelle væsentlige forskelle på koncernniveau mellem de beløb, der oplyses i henhold til stk. 2, litra e) og f), hvis det er relevant under hensyntagen til tilsvarende beløb i de foregående regnskabsår.
5. Rapporten om selskabsskatteoplysninger skal offentliggøres og gøres tilgængelig for offentligheden på webstedet på mindst et af EU's officielle sprog.
6. Den valuta, der anvendes i rapporten om selskabsskatteoplysninger, skal være den samme, som er anvendt i de konsoliderede regnskaber. Medlemsstaterne kræver ikke, at denne rapport offentliggøres i en anden valuta end den valuta, der er anvendt i virksomhedens regnskaber.
7. Hvis en medlemsstat ikke har indført euroen, konverteres tærsklen i artikel 48b, stk. 1, til den nationale valuta ved hjælp af den vekselkurs, som blev fastsat den [datoen indsættes af Publikationskontoret = direktivet ikrafttrædelsesdato] og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende og ved at runde op eller ned med højst 5 % for at få et rundt tal i national valuta.

Tærsklerne omhandlet i artikel 48b, stk. 3 og 4, konverteres til et tilsvarende beløb i nationalt valuta i ethvert relevant tredjeland ved at anvende den vekselkurs, der blev fastsat den [datoen indsættes af Publikationskontoret - direktivet ikrafttrædelsesdato] rundet af til nærmeste tusinde.

Artikel 48d

Offentliggørelse og tilgængelighed

1. Rapporten om selskabsskatteoplysninger offentliggøres i henhold til medlemsstaternes lovgivning, jf. kapitel 2 i direktiv 2009/101/EF, sammen med de i artikel 30, stk. 1, i dette direktiv omhandlede dokumenter og eventuelt med de i artikel 9 i Rådets direktiv 89/666/EØF** omtalte regnskabsdokumenter.
2. Rapporten i artikel 48b, stk. 1, 3, 4 og 6, skal være tilgængelig på virksomhedens websted i mindst fem på hinanden følgende år.

Artikel 48e

Ansvar for udarbejdelse, offentliggørelse og formidling af rapporten om skatteoplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne for det ultimative moderselskab, som omhandlet i artikel 48b, stk. 1, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter den nationale lovgivning, har kollektivt ansvar for at sikre, at rapporten om skatteoplysninger udarbejdes, offentliggøres og formidles i overensstemmelse med artikel 48b, 48c og 48d.
2. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne for det ultimative moderselskab, som omhandlet i artikel 48b, stk. 3, og eller den/de person(er), der har ansvaret for at udføre offentliggørelsesformaliteterne som omhandlet i artikel 13 i direktiv 89/666/EØF for den i artikel 48b, stk. 4, i nærværende direktiv omhandlede filial, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter den nationale lovgivning, har kollektivt ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at rapporten om skatteoplysninger udarbejdes, offentliggøres og formidles i overensstemmelse med artikel 48b, 48c og 48d.

Artikel 48f

Uafhængig kontrol

Når regnskaberne i en tilknyttet virksomhed revideres af en eller flere revisorer eller revisorfirmaer i henhold til artikel 34, stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at revisoren eller revisionsfirmaet kontrollerer, om rapporten om skatteoplysninger er blevet offentliggjort og formidlet i overensstemmelse med artikel 48b, 48c og 48d. Revisoren eller revisorfirmaet skal i revisionsrapporten indføje en bemærkning, hvis rapporten om selskabsskatteoplysninger ikke er blevet offentliggjort og formidlet i overensstemmelse med førnævnte artikler.

Artikel 48g

Fælles EU-liste over visse skattejurisdiktioner

Kommission tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 49 med henblik på at udarbejde en fælles EU-liste over visse skattejurisdiktioner. Listen udarbejdes efter en vurdering af skattejurisdiktioner, der ikke overholder følgende kriterier:

- (1) gennemsigtighed og udveksling af informationer, herunder udveksling af oplysninger efter anmodninger og automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti
- (2) fair skattekonkurrence
- (3) standarder udarbejdet af G20 og/eller OECD
- (4) andre relevante standarder, herunder internationale standarder udarbejdet af Den Finansielle Aktionsgruppe.

Kommissionen reviderer og ændrer regelmæssigt listen for at tage højde for nye omstændigheder, hvor det er relevant.

Artikel 48h

Startdato for rapportering af selskabsskatteoplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale love eller administrative bestemmelser, der gennemfører artikel 48a-48f, senest finder anvendelse fra den første dag i det førstkommande regnskabsår, der begynder den [*Datoen indsættes af Publikationskontoret = et år efter gennemførelsesdatoen*] eller derefter.

Artikel 48i

Rapport

Kommissionen udarbejder en rapport om overholdelsen og virkningen af rapporteringsforpligtelserne i artikel 48a-48f. Rapporten skal omfatte en evaluering af, hvorvidt rapporten om selskabsskatteoplysninger giver passende og forholdsmæssige resultater under hensyntagen til behovet for at sikre en tilstrækkelig grad af gennemsigtighed og behovet for at skabe et konkurrencepræget miljø for virksomhederne.

Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet senest [*dato indsættes af Publikationskontoret: fem år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv*]."

(3) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 46, stk. 2, og artikel 48g tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den dato, der er omhandlet i artikel 54.

3. Den i artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 46, stk. 2, og artikel 48g omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

(b) Som stk. 3a indsættes:

"3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af [*dato*]."

(c) Stk. 5 affattes således:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 46, stk. 2, eller artikel 48g træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

** Rådets ellefte direktiv 89/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 36).

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*dato indsættes af Publikationskontoret: et år efter ikrafttrædelsen*]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand